

HRT uopće ne pratim, samo ga redovito plaćam. Dnevnike ne gledam.

Svi su oni u pravu

Sve manje gledam televiziju.

HRT uopće ne pratim, samo ga redovito plaćam. Dnevnike ne gledam. Ne da se ne dam indoktrinirati, za to je lako.

Problem je želudac.

Ekranom defiliraju ljudi, na koje u normalnom životu čovjek ne bi ni bicikl prislonio, a sada su eto alfe i omega.

Ljudi koji imaju stopostotni odmak od realnosti, samosvjesno tumače što je realnost po njihovim mjerilima.

Eto, gledam sinoć "Otvoreno".

Diskusija o Prčiji.

Prčijom nazivaju reprezentaciju

kada gubi i igra loše, a Vatrenima kada pobjeđuje.

Prčija će biti sve dok se o toj udruzi pita bilo što Vrbanovića, Šukera.

Mamić je postao mudar, pa konce vuče preko ove dvojice.

U studiju sjedi bivši selektor. Neobrijan, debelih očala, valjda mu je netko rekao da je to dobro za imidž.

Lamentira i blebeće da je reprezentacija dobro igrala dok je on bio selektor, igrala je samo dvadeset minuta loše.

A završila u pički materinoj.

Barem dva miliona ljudi je gledalo utakmice reprezentacije, vidjeli smo sve.

Svaki koji je gledao jučer Otvoreno, vjerojatno mu je jebao

mater i sve po spisku nakon te izjave.

Ja svoj televizor na popravak nosim majstoru Đuri, a ovom ne bi dao ni da ga u struju ušteka.

Evo, shvatili ste, zbog takvih gadova, koji se ni malo ne obaziru na realnost, na ljude oko sebe, ne gledam televiziju.

To što sedamdeset ili osamdeset ili šezdeset posto Hrvata smatra da Hrvatska ide u lošem smjeru ("U tri pizde materine" op.S.), tustom i slatkoguzom ćati ne znači ništa.

Osim iritantne činjenice da su to debili, koji ne shvaćaju o čemu on priča.

Njegova je ionako zadnja.

On će ionako sve napraviti po svome ćeifu.

Kako mu narede iz Bruxellesa!

A za dobro obavljen posao će ga potapšati po dupetu.

Ili staviti prst u prkno i poslati pusu.

Jedan, davno prije njih takve glupane koji ne mogu shvatit nazvao "jalnuši i diletanti", ali, hvala Bogu, ta vremena su iza nas!

Ili ipak nisu?

Ili tek dolaze?

Kud god da se okrene, iz svake otvorene ladice iskaču iskežene face koje vrište "što mi možete, ja sam u pravu".

I Šuker je uvijek u pravu.

Onaj gluplji to prisnaži izjavom da je brand.

Onaj bistriji to prisnaži bahatim omalovažavanjem sugovornika.

U pravu je i Martina Dalić, u pravu je i Hasanbegović, u pravu je i ona gadna sutkinja iz Šibenika, u pravu je i Horvatinčić, u pravu je i Franjo Lucić, i Stevan Culej, i general Dvije Penzije Glasnović, i tupavi Darinko Kosor je u pravu.

I ljudska uš Saucha je u pravu.

U pravu je i Rajko Ostojić kada kaže da je SDP osvojio gradove. Koje gradove? Pa Komižu i Umag.

U pravu je! Svaka čast! To je ona iskrenost po kojoj je on poznat.

I Bandić je u pravu. U pravu je kada vam na leđa natovari ovrhu onog ljigavog Hanžekovića zbog neplaćenog računa od

pedesetak kuna, a Todoriću odobri 134.000.000 kuna duga.
I Marko Perković je u pravu kada se ne odaziva na sudske pozive.
I sud je u pravu kada mu pozive šalje sa zakašnjenjem ili ih uopće ne šalje.

Ne vjerujete?

Slobodno ih upitajte, i uvjeriti ćete se da su oni potpuno u pravu.

Premda je njihov vrijednosti stav potpuno oprečan većini.

A mi svi to gledamo.

Mirno i postojano.

Kano klisurine (što bi rekla sada omrzuta pjesma).

I svaki dan se mučimo, borimo sa preživljavanjem.

Jer su oni u pravu.

Po rijeci našeg života plutaju govna. Neprestano dolaze nova i nova.

A rijeka teče.

A govana sve više.

Spectator